

Pozdního slunce šikmé paprsky  
na holé kůži se mi rozprskly  
byla jsem komárem v laterně magice  
a temně horkem puklá ulice

V prachu se válely zbytky prádelních šňůr  
vybledlé kolíky a dole divně voněl dvůr  
ta půda byla pole I zvon I strach z nebe  
bylo mi jedno jestli jsem v tom  
tam vedle tebe

Tenkrát jsem to jasně věděla  
co jsem měla co jsem neměla  
polibky chutnaly jak nezralé ořechy  
a milosrdné deště mlátily do střechy

Neuměla jsem pít a kouřit a myslet na peníze  
v nebi jsem tenkrát kopala křídlo v první lize  
bala jsem se fotografů, režisérů, starejch chlapů  
Stalina, Kuby, mrakodrapů, sirén, kasáren a kaváren

Vracím se zpátky někam po kamenným mostě  
brodím se haldami pohlednic, starými sešity  
nezapomněla jsem ani já ani ty  
neznamená to ale vůbec nic

Kočka - vrahoun žongluje se svou myší  
lidé jsou najednou plaší a divně tiší  
a už je jedno kdo s kým žije  
kdo koho miluje a kdo koho bije